

---

titel	'Met God is niets onmogelijk'
ondertitel	<i>Een stuiterbal en een smalle weg</i>
auteur	De Jong, H
achtergrond	Opbouw
bron	Opbouw, 08/12/2006
jaartal	2006
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

Een stuiterbal en een smalle weg 'Met God is niets onmogelijk' H. de Jong Verspreid over een aantal maanden brengt Opbouw een aantal ervaringsverhalen over homoseksualiteit. Allemaal kijken ze anders tegen homoseksualiteit aan. Deze week deel 2: het verhaal van Monique. Deel 1 stond in Opbouw 14, 7 juli 2006.

'Met God is niets onmogelijk'

Een stuiterbal en een smalle weg

H. de Jong

Op haar 34ste werd Monique heel erg verliefd. Op een vrouw. Ze was verbaasd. 'Ook dat nog.' Er volgde een periode van verwarring en liefde, geluk en onrust. 'Als je God echt wilt volgen, dan geldt voor iedere christen dat je de bereidheid moet hebben om diep te gaan. Om te luisteren naar Gods wil, ook als de boodschap niet even makkelijk is.'

Het leven van de ogenschijnlijk opgewekte en opgeruimde dertiger was tot de onverwachte verliefdheid op een vrouw niet zorgeloos verlopen.

Vanaf haar puberteit kende Monique periodes van depressie. Ze werd geplaagd door gevoelens van diepe angst en eenzaamheid, maar wist deze te verbergen voor de buitenwereld.

Monique, (42) inmiddels en leerkracht aan een basisschool en kunstenaar, groeide op in een gelovig gezin dat trouw deel uitmaakte van de Nederlands Gereformeerde Kerk. Ze geloofde wat haar werd verteld over Jezus, maar had geen persoonlijke relatie met Jezus. Toen ze op haar 31ste met heel haar hart bad om een teken, kreeg ze dat. Geëmotioneerd vertelt ze over het licht dat ze vlak daarna zag - een licht zo rijk, zo bijzonder en zo onbeschrijflijk mooi.

Temidden van dat licht hoorde ze een stem die zei: 'Ik ben er voor jou'.

Vanaf dat moment is Monique overtuigd: God bestaat, ook voor haar.

Uit de zwijgzaamheid

'Ik wist op dat moment dat ik er niet alleen voor stond. Maar bij al mijn blijdschap daarover ging ik ook steeds zwaarder het juk van mijn verleden voelen. Ik wist dat ik moest gaan dealen met gevoelens van vroeger. Dat was voor mij heel moeilijk. Nog nooit had ik met iemand gepraat over mijn gevoelens van angst en verlatenheid en mijn gedachten zelfs aan zelfmoord.

De lesbische gevoelens waren toen overigens nog niet aan de oppervlakte. Uiteindelijk zat ik op een dag letterlijk te schudden in mijn stoel van angst en ellende toen ik een beeld kreeg. Ik zat in een aardedonkere put en bad: 'Als U er bent, laat Uzelf dan zien.' Toen kwam er licht in die put. Ik wist genoeg. Ik heb iemand uit mijn gemeente gebeld, heb een afspraak gemaakt en ben de volgende dag gaan vertellen. Voor de allereerste keer in mijn leven kwamen toen al die verschrikkelijke gedachten en gevoelens in het licht. Het was onvoorstelbaar moeilijk om dit te doen, maar praten was voor mij - toen en later - van levensbelang.'

Stuiterbal

Het was een tijd van heftige emoties.

Monique, die eerder altijd kortstondige relaties had gehad met mannen, werd verliefd op het gemeentelid met wie zij praatte. 'Hij was getrouwd en niet verliefd op mij. Een volstrekt onmogelijke situatie.' Nu, alweer zoveel jaren verder, kan ze erom lachen. 'De deksel was van mijn gevoel en dat gevoel sloeg vervolgens volledig op hol.' Monique vertelt over die tijd waarin ze een laag zelfbeeld had. 'Ik verafschuwde mijn eigen vrouwelijkheid; voelde me als vrouw heel onveilig en kwetsbaar. Sinds ik was begonnen te praten, hunkerde ik naar iemand die onvoorwaardelijk van mij hield. Toen kwam zij. Een vrouw, zo lief en warm en goed. Ik was nooit tegen homoseksualiteit geweest, toch was het bevreemdend om die gevoelens bij mezelf te ervaren. Ook was ik verbaasd.

God had me gered uit de put van zwijgzaamheid en nu ontdekte ik dit bij mijzelf! Ik voelde me gelukkig met deze vrouw, maar verward als ik bij God was. Zij en ik hadden het samen zo goed, maar was deze relatie wel Gods bedoeling? Ik wist het niet, voelde mij net een stuiterbal.' Na een verwarrende tijd besluiten Monique en haar vriendin om rust in hun relatie te creëren; een vaste relatie voor een bepaalde tijd aan te gaan om samen te zoeken naar Gods wil.

Onvrede

Monique: 'Ik hield ontzettend veel van haar. Mensen die ons kenden, bevestigden ons daarin. 'Wat hebben jullie samen iets moois, dat moet wel goed zijn', hoorden we niet zelden.

Maar ik voelde in die tijd geen totale vrede. Vanuit die onrust heb ik veel boeken gelezen over homoseksualiteit.

Ik ontdekte dat iedereen er weer anders over dacht. Uiteindelijk wilde ik niet meer weten wat mensen allemaal geschreven hadden of wat mijn gevoel mij zei, maar hoe God erover dacht. Ik vroeg Hem of Hij me dat wilde laten zien. Diezelfde nacht werd ik wakker met de tekst uit Genesis 1: 27. Daarin staat dat God de mens naar zijn beeld heeft geschapen: mannelijk en vrouwelijk. Er stond niet vrouwelijk en vrouwelijk. Voor mij was toen helder dat het niet Gods wil was dat ik verder ging met de relatie. Daarmee had ik mijn antwoord.

Overigens was ernaar luisteren vers twee. Toch wilde ik het graag want ik was diep doordrongen van het feit dat God zoveel voor mij heeft gedaan. En ik wist: voor God is niets onmogelijk.'

Bruid

'Niet iedereen beseft hoe moeilijk het is om met een relatie te stoppen waarin je zoveel liefde vindt. Juist in de kerkelijke gemeente zoek je dan bevestiging. Soms had ik het gevoel dat niemand zag hoe zwaar de weg was die ik had gekozen. Hoe smal die was.' 'Het klinkt dubbel en dat is het eigenlijk ook. Enerzijds heb ik het destijds heel fijn gevonden dat ik in mijn gemeente werd vrijgelaten toen ik koos voor een relatie met een vrouw.

Vanuit de acceptatie voor wie ik was, kon ik in alle rust zoeken naar wat God wilde. Niemand die tegen mij zei: je moet zus of je moet zo. Er was goede pastorale zorg in mijn zoektocht en er werd naar mij geluisterd. Maar toen ik ervoor koos om met die relatie te stoppen en alleen verder te gaan, had ik meer steun willen krijgen.

Maar dat ligt moeilijk in de Nederlands Gereformeerde Kerk. In de gemeente waarvan ik toen lid was, was niet duidelijk hoe er over homoseksualiteit werd gedacht. Daarom konden maar weinig mensen mij ook echt bevestigen in de weg die ik koos.

Terwijl ik juist toen hunkerde naar bevestiging. Uiteindelijk heeft God ook voorzien in mensen om mij heen die voor mij en met mij baden. In die tijd heb ik ook geleerd dat het uiteindelijk niet gaat om bevestiging van mensen. Het gaat erom dat ik Hem behaag. En Hij zei me dat mijn keus goed was. Ik leef in de eerste plaats voor Hem en ben zijn kind. Daarin ligt mijn identiteit. Niet of ik homo ben of hetero. Ik noem mijzelf ook niet zo. Ik ben zijn kind en mag zelfs zijn bruid zijn.'

Oorzaak

'Het is niet wetenschappelijk bewezen dat er een homogeen bestaat. Dus is het nog steeds niet bewezen dat homoseksualiteit is aangeboren. Ook de bijbel is er volgens mij duidelijk over, maar hoe kom je er dan van los?

Zelf heb ik ook altijd het idee gehad dat het met mijn persoonsontwikkeling te maken had. Toen ben ik het boek gaan lezen van Leanne Payne.

Dat gaat over oorzaken van homoseksualiteit.

Voordat ik ging lezen bad ik: Heer, wilt U mij duidelijk maken wat de oorzaak is. Toen ik over één oorzaak las, moest ik vreselijk huilen. Ik geloof dat Hij mij daarmee liet zien waar de diepste wortel lag.' 'Van mijn eigen zoektocht heb ik geleerd dat als je echt gaat *dealen* met homoseksualiteit - samen met God - dat Hij antwoorden geeft en dat Hij laat zien wat erachter zit. Dat kan alleen samen met God en een paar mensen om je heen. Maar als je echt God wilt volgen, dan geldt voor iedere christen dat je de bereidheid moet hebben om als God het van je vraagt, diep te gaan. Om te luisteren naar Gods wil, ook als de boodschap niet even makkelijk is, in de wetenschap dat Hij je onderweg, kracht, genezing en zijn openbaring geeft.

Gods onvoorwaardelijke liefde

'Ik veroordeel niemand. Ik kan me voorstellen dat er christenen zijn die kiezen voor een homoseksuele relatie.

Want ik weet hoe moeilijk het is om de weg alleen verder te gaan. Maar in het hele proces van het loslaten van de vrouw van wie ik hield, was God zo lief voor mij. Zijn bewogenheid is immens. In het missen van haar riep ik Hem aan en was Hij er voor mij. Hij heeft me nooit verlaten. Hij gaf me de kracht om door te gaan. Hij heeft me gedragen als ik viel en elke leegte opgevuld. De relatie met Hem is daardoor heel sterk geworden.'

boeken: L. Payne (2000), *Het gebroken beeld*, De navigators, Driebergen.